

14. NIEDZIELA ZWYKŁA (C) – 5 VII 1998

Dobra Nowina o Królestwie Bożym

1. Zapowiedź królestwa Bożego

W czasie rekolekcji dla chłopców szkół średnich w Seminarium Duchownym prowadziłem konwersatorium na temat: „Czy w niebie będzie nudno?” Na początku uczestnicy mówili o tym, jak wyobrażają sobie „niebo” Wypowiedzi były bardzo różne i ciekawe. Niektórzy nie potrafili nic powiedzieć na ten temat. Byli jednak i tacy, którzy mówili, że niebo zaczyna się już tu, na ziemi. Czy tak jest rzeczywiście? Czy już teraz, w naszym codziennym życiu możemy żyć jak w niebie? Okazuje się, że tak. Niebo jest bowiem życiem we wspólnocie z Trójjedynym Bogiem i we wspólnocie z innymi ludźmi. Ta wspólnota rozpoczyna się już teraz, jeśli otwieramy się na działanie Boga w naszym życiu i otwieramy się na innych ludzi.

W dzisiejszej Ewangelii słyszymy o tym, że Pan Jezus wysłał siedemdziesięciu dwóch swoich uczniów do każdego miasta i miejscowości, dokąd sam przyjąć zamierzał. Celem ich misji jest głoszenie nadejścia królestwa Bożego. Pan Jezus poleca im, aby w każdym domu mówili: „Przybliżyło się do was królestwo Boże”. Nadejście tego królestwa oznacza początek nowego życia w stanie, który nazywamy niebem.

2. Istota Królestwa Bożego

Czym jest królestwo Boże, o którym mówią uczniowie Jezusa? Jest ono przede wszystkim panowaniem Boga w życiu człowieka. Jeśli ktoś otwiera się na przychodzącego Boga i pozwala działać Mu w całym jego życiu, wtedy rozpoczyna się dla niego Królestwo Boga. Życie w zjednoczeniu z Bogiem na ziemi stanowi już teraz dla człowieka stan życia w niebie, który znajdzie swoje dopełnienie po zmartwychwstaniu.

Dzięki zjednoczeniu z Bogiem człowiek żyje nowym życiem. W pierwszym czytaniu z Księgi proroka Izajasza słyszymy zapowiedź nowego życia w odrodzonym mieście Jerozolimie. Kości, które nabiorą świeżości jak murawa, symbolizują dar nowego życia. O nowym stworzeniu pisze też św. Paweł w dzisiejszym drugim czytaniu: „Ani obrzezanie nic nie znaczy, ani nieobrzezanie, tylko nowe stworzenie” Warunkiem stawania się nowym stworzeniem jest odrzucenie świata jako przyczyny grzechu i oddalenia od Boga: „Nie daj Boże, bym się miał chlubić z czego innego, jak tylko z krzyża Pana naszego Jezusa Chrystusa, dzięki któremu świat stał się ukrzyżowany dla mnie, a ja dla świata”

3. Owoce Królestwa Bożego

Pierwszym darem nowego życia w Królestwie Bożym jest pokój. O nowej Jerozolimie mówi prorok, iż cieszyć się będzie obfitością tego daru: „To bowiem mówi Pan: »Oto

skieruję do niej pokój jak rzekę»” Dar Bożego pokoju przynoszą uczniowie Jezusa do każdego domu, w którym otworzono im drzwi. Jezus poleca im bowiem: „Gdy do jakiego domu wejdziecie, najpierw mówcie: »Pokój temu domowi«. Jeśli tam mieszka człowiek godny pokoju, wasz pokój spocznie na nim; jeśli nie, powróci do was”

Drugim owocem Królestwa Bożego jest dar radości. Smutek upadłej Jerozolimy zamieni się w radość odrodzenia dzięki łaskawości Boga: „Radujcie się wraz z Jerozolimą, weselcie się w niej wszyscy, co ją miłujecie. Cieszcie się z nią bardzo wy wszyscy, którzyście się nad nią smucili”. Radość w Królestwie Bożym wypływa z uwolnienia z grzechu i zła. Uczniowie wypędzają złe duchy w imię Jezusa i uwalniają grzesznych ludzi z mocy szatana. Pan Jezus wskazuje im jednak na jeszcze inne źródło radości: „Nie z tego się cieszcie, że duchy się wam poddają, lecz cieszcie się, że wasze imiona zapisane są w niebie”

ks. Włodzimierz Wołyniec